

overvinde disse vanskeligheder og nå til enighed om styrkens kompetence og funktioner.

Den danske regering ville finde det ønskeligt, om plenarforsamlingen bemyndigede FN's generalsekretær til at foretage undersøgelser af teknisk natur og på grundlag heraf udarbejde de forslag, undersøgelserne måtte give anledning til. Efter vor opfattelse bør sådanne forslag hvile på princippet om frivillighed.

III. *Det fjerne Østen.*

Den nuværende spændte situation i Det fjerne Østen ligger os alle på sinde. Uoverensstemmelserne mellem de i området direkte interesserede parter er meget store, og den danske regering ser med den største bekymring på, at regeringen i Peking søger at gøre sine territoriale krav gældende med magt. Et problem af den art, der her er tale om, bør løses ved forhandling, ikke ved magtanvendelse. Det ville have frembudt betydelige fordele, om de modstridende opfattelser havde været repræsenteret her, og om FN ud herfra havde kunnet tage sagen op til behandling med henblik på i det mindste at tilvejebringe en øjeblikkelig afspænding som forudsætning for videre forhandlinger om en varig afspænding. Uanset de modhensyn, der har gjort sig gældende, er det os alligevel magtpåliggende, at vi stadig må fastholde vort principielle standpunkt, som er, at Kina i FN bør være repræsenteret af Pekingregeringen.

Ud fra vort ønske om at undgå magtanvendelse var det med tilfredshed, at vi i Danmark erfarede, at repræsentanter for Folkerepublikken Kina og USA ville indlede forhandlinger i Warszawa, og det er vort håb, at det ved disse forhandlinger må lykkes at nå frem til en løsning eller dog at skabe basis for videre forhandlinger om en løsning, der er i overensstemmelse med ånden i FN's pagt.

IV. *Fiskerigrænsespørgsmålet.*

Et af de mange emner, som nærværende plenarforsamling skal beskæftige sig med, er problemet om bredden af staternes søterritorium. Jeg tror, at mange andre lande som Danmark tillægger dette problem den største betydning. Både som søfarende nation og som kyststat har Danmark væsent-

lige interesser at varetage. Den danske regering gav derfor også sin fulde støtte til forslaget om at indkalde en international konference til at behandle problemet om retsordenen på havet, og i Genève gjorde den danske delegation sit bedste for at bidrage til, at man på denne vigtige konference nåede frem til en løsning.

Som De alle ved, blev der på konferencen vedtaget i alt 4 betydningsfulde konventioner om retsordenen på havet samt opnået flertal for en række resolutioner vedrørende de emner, konferencen beskæftigede sig med. Der består ikke tvivl om, at konferencen på mange områder nåede resultater, som vil vise sig at blive af varig værdi for nationerne.

Desværre nåedes der imidlertid ikke tredjedels flertal for nogen regel om søterritoriets bredde, og dette særdeles vigtige spørgsmål står derfor endnu til løsning. Jeg tror, vi bør sætte meget ind på snarest muligt at nå til en klar afgørelse på dette punkt. Lykkes det ikke, risikerer vi at bringe selve princippet om havets frihed, et af de fundamentale principper i folkeretten, i en reel og virkelig fare.

Den danske regering har det standpunkt, at havet bør stå åbent for alle, og at kyststaterne derfor kun bør udstrække deres suverænitet over et smalt bælte langs kysterne. Under hensyn til hele den tekniske og politiske udvikling i de seneste årtier vil vi dog mene, at en fastholden af den klassiske 3-milegrænse ikke længere er forsvarlig, og at man bør fastsætte den maksimale bredde af staternes søterritorier til 6 sømil.

Længere bør man efter den danske regerings opfattelse ikke gå, og man bør heller ikke i almindelighed tilstå staterne særlige fiskerirettigheder ud over disse 6 sømil.

Min regering finder imidlertid, at der bør være en undtagelse til denne regel:

I de særlige tilfælde, hvor lande og områder har en isoleret geografisk beliggenhed og deres befolkninger i usædvanlig høj grad er beroende af havet, bør der gives adgang til at hævde et særligt fiskeriterritorium på indtil 12 sømil fra de basislinjer, hvorfra søterritoriet i almindelighed beregnes.

På Genève-konferencen vedtoges der en resolution om sådanne områders særstilling, og i debatten forud for denne resolutions vedtagelse kom det klart til orde, at der